

"ДОБЛЕСТНОЕ ВОЙНСТВО" ПРАВОСЛАВНЕ

Я те знаю—що в газеті прочитаю. Часами добрі люди приносять і дещо такого, про що й в газеті не вчиташ — я й те читаю.

Багато читаю. Більше, як вам могу розказати. Всього й розказувати не можна.

Читав я книжку "Що розказувати дітям". Цікава книжка. В СРСР можна багато розказувати дітям, а в Канаді не дуже то можна багато розказувати дорослим. Бо тут... демократія!

Найділакатішими створіннями, про яких треба дуже обережно розказувати, є попи та їхні духовне начиння.

Читав я дещо, що оповідають про попів безбожники. Читав я дещо, що оповідають про попів самі попи — пісяя того, як вони перестали бути попами.

Але такого, яке оповідає піп "дійствіельний" про попів живих і "богу хваду приносячих" — я ще ніколи не читав.

Правда — не в газеті, але у... "відкритому письмі клятвопреступнику"... єпископу та ще й православної церкви та ще й в Канаді.

В тому "відкритому листі клятвопреступника" в самому наголовкові запитує піп, чи його духовенство "доблестье войнство" чи розбійники і деморалізатори?

Такі квіточки в тому "відкритому листі" до клятвопреступника оповідаються:

"Доблестье войнство"... я називаю розбійниками і деморалізаторами... шайкою... єпископ і його священнослужителі... розбійники і деморалізатори..."

Це тільки на вступі, як інтродукція.

Далі говориться, як один "старокавний" священник... "приїхавши до Канади і живши з А... (єпископом) в однім домі, пригласивши його соблазньому поведеною, — плююню і не дивиться більше в ту сторону".

Далі, пише той піп, що єпископ злоститься на одного попа, що той "відказався угодити А... самогонкою і ще не позволив йому відкрити в С... монастирі (нині млин) кабачок. Він се відкрив в архієрейським домі в В... гу, де кафедральні парубчишка розбівали голови кафедральним дівакам за перешню до кафедрального танцю... і не раз і самого кафедрального менеджера (єпископа) почастивали бавсталею про крижак, так, що неоднократно вмишувалася поліція і розганяла п'яну товпу".

Чи чули ви коли, щоб піп пирав таке про попів і то піп, який зовсім не зрікся поповіця і розганяла п'яну товпу".

Далі йде родословна єпископа й його "доблественного войнства". Ось вона в скороченні:

Єпископ "судивсь з Марусею К... за дитину десь в Америці!"... "рукополагав в священники людей необразованих за гроші (\$175.00)", "хоронив самоубійць" (десь там в Саскатуні)... є налоговим алкогольником і не самогонку, як навіжені, навіть в "термос" фляшці возить з собою замість чаю чи кофе... Є кривоприсяжником або клятвопреступником... діти називає "сукиними дітьми".

А далі про "доблестье войнство" — тобо про підчинення тому єпископові попів, про 8 з них по порядку пише цей піп так:

1. Висидів 9 місяців в саскечеванській тюрмі за допущення кримінально-сексуального і брідкого вчинку... за це єпископ зробив його своїм секретарем.

2. Рентівник лазні в Е-ні, плагіатор, очевидячки краде чужу літературну працю... єпископ думає зробити його за це єпископом.

3. Цему неборачі "православні едмонтонські парафіяне розбили ніс і порухували ребра..." інший чоловік "розбив йому вазонком голову за любовні стосунки."

4. В Канорі розбивав баняками людям голови, а в Мондейр був так "посвячений", що втік до Смоки Лейк, де в присутності киргиза (єпископа) побив чоловіка залізяками — єпископ зробив його за це протоіереєм — а його протоіерея має колотити за детективними за "халес гевезен" в сторах.

5. День і ніч валяється п'яний і ноує по чужих курниках, з чого не тільки свої, но і чужі народи сміються.

6. Лежав у Врокстон п'яний як безрога і англійці брали з него фотографію, копаючи його ногами і сміючись, що се православний піп.

7. Аж спух і набренів від муншайну і котрий крім "знається" і "значається" не вмє сплести двох слів до купи.

8. Йому від уродження бракує четвертої кляпки в голові і котрого вигнали з церкви в Ріджайні, звісний тоже, як подвижник романтичних сеансів і надприродного ворожництва.

Чи чули ви коли, щоб піп пирав таке про попів і то піп, який зовсім не зрікся поповіця і розганяла п'яну товпу".

стати єпископом — бо той не саддат, який не думає стати генералом.

Отже цей піп описує "святі діла" одного єпископа й восьми попів з його "доблественного войнства".

Читаючи це, читачу, прошу вас — не станьте безбожником. Бо як мені самому казав колись один дуже побожний попіна, добре підпивши: "добро-

дано — в робітника одежа й тіло до грязні, але душа чиста, а в попа одежа й тіло чисті, а душа грязна. Може тому піп число 5 день і ніч валявся п'яний, щоб заваляти одежу й тіло, а очистити душу?"

Хто там збагне глибину мудрости "доблественного войнства" церковних служителів?.. Куркуленко.

ЧЕРВОНІ ІСКРИ

В самім Чикаго, в Злучених Державах, миська влада викидає щоденно по триста родин з помешкань, бо ті родини безробітні й не можуть платити ренту.

По триста родин щоденно викидають силою на вулицю! Голих, голодних, старших й немолоят і без жадних засобів до життя.

"Гад блес авр американ інститушенс!"

В Південній Африці чорні племена довідалися про тяжкі часи, безробітні й голод в Злучених Державах, зібрали між собою один долар і сімдесять і п'ять центів та вислали їх до Нью Йорку на допомогу голодним.

"Гетс оф" перед чорними африканцями та шей не цивілізованими!

В Естеван, Саск., влада замордувала троє страйкуючих майнерів, а чотирнадцять тяжко поранила за те, що вони вийшли на страйк за домаганнями за країя умовини праці. Побили, поранили, постріляли і ще до того всього будуть судити тих, котрі осталися при життю.

Влада є на те, щоб "охороняти життя і майно". Але охороняти життя і майно лише капіталістів, власників копалень, робітничі життя для капіталістичної влади не вартує нічого.

Така "демократія" і "справедливість"!

Прем'єр Бенет вже досягнув два теперішню економічну кризи і не може дістати намір. Тому то він на одному мітингу в Торонто, Онт., сказав, що Ghae of God (божа ласка) допоможе вийти із теперішньої економічної кризи.

Трохи більше, як рік тому назад, підчас виборчої кампанії, Бенет говорив, що він протягом двох місяців виведе Канаду з економічної депресії назад до "просперіти", зліквідує безробіття, все приведе до нормале комо, як горожани лише допоможуть своїми голосами вибрати його партію до влади.

Гори, бандитська мати, шопотіли його уста. Панцерник, минувши семафора, наблизився до станції. А з ним сама смерть.

Червоні відразу відчували свою перемогу. «Дожежа депа сполохла бандитів, а «Комуніст» перелякав їх на смерть. Коли ж забаккалі тридцятьки й діловито зататакали кулемети, — бандитські загопи метушливо розпоршились і геть чисто оголили станцію. Червоні ж невтомно полювали на втікачів.

Тим часом дах будівлі вже догорів. Стіни теж уже де-неде взялись вогнем, яскраво освітлюючи груди паротягів. Крокви й бантини раптом жарливо затріщали, і дах, грізно зойкнувши, упав на паротяги.

Паротяги зараз заревли довго й жаліливо. «Джойка» вивсє час тягнула ноту "соль". «Овечка» гула морською сиреною; її журба аж за серце халала. Гострий свист пронизав задушливе повітря. Але він шораз тихшав, конав...

Шпала стояв поблизу депанерухомий, замислений. Орудю, у вогні лежить його бать-

НИМЕЦЬКИЙ АРХИТЕКТ ПРО БУДОВУ МІСТ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

Соціалістичні міста основино різняться від капіталістичних.

Один з найвишніших німецьких архітектів Ернест Май був запрошений Радою Народних Комісарів СРСР до праці над виготовленням проєктів будувания нових міст та до керування того будувания предбаченого п'ятилітнім пляном.

Після довшого побуту в Радянським Союзі, та по докладному пізнанні стану будівництва міст в СРСР, Ернест Май виголосив в Берліні на Міжнародному Конгресі нового будівництва — відчит про будову соціалістичних міст. На відчиті було присутніх 4 тисячі архітектів з різних сторін світа.

Відчит цей був видруквадий опіся в журналі архітектів "Дас Ное Франкфурт". Короткий зміст цього відчиту такий:

Питання мешканского голоду, як спадщина по царській Росії, найшло свою розвязку в загальному пляні соціалістичного будівництва.

Брак мешкання відчується нині на цілому світі, не тільки в Радянським Союзі. Але в капіталістичному світі, поміж цього що є тут потрібні до того робочі сили, є в достаточній кількості потрібні сиріві, капіталістичний світ не зумів розвязати питання мешканского голоду: Причини цього лежать в самому капіталістичному ладі.

Грунтова лихва, капіталістична калькуляція, обчисленна на якнайбільший зиск, уснеможливлює в добі теперішньої кризиса будь як будівництво.

Інакше стоять справи в Рад. Союзі; влада робітників не знає тих перешкод. Землю віддано від дідичів для загальново вжитку; також збільшились значно суспіальні прибутки, так що в Радянським Союзі розвинулася будова мешкань до таких розмірів, яких не знає, дотеперішня історія.

Але що найважлише, то є спосіб того нового будівництва, цілком інший як будова міст капіталістичного світа. В капіталістичному світі міста в загальному побудовані в той спосіб: торговельний осередок оточений дільницею мешкань буржуазії, старанно урядження.

Дальше ідуть дільниці дрібноміштанства, а на передмістях є промислові заводи біля котрих вються вузькі вулиці з домішками пролетаріяту, що на відомівають найпримітивішим вимогам гігієни. Класовий поділ буржуазійного міста кидається тут здалека у вічі.

В Радянським Союзі, де влада є в руках пролетаріяту, не-

ї Зелених і Антанту, — де завжди точились найзапекліші бої... А потім — нові рейки, величне залізобетонне депо, а в ньому — нові паротяги. Залізничні колії ніколи не зупиняться з зрадливому павутинні рейок, бо ремонтні робітники забутий воен миттю збудують неоглядні колії. І на всіх залізничних замість грізних панцерників літатимуть працюючі поїзди.

Депо ще горіло. Величезна заграва, вогняними снопами здіймаючись угору, жалила густо, чорну, небесну темінь. Але вогонь шохвилини слабшав.

Навколо розлідалась тиша. Південна теплінь навיוвала безтурботні сні. Стрункостанні тополі шепотіли верховіттям щось заспокоїлає. Ніби з велетенської гори гарячої жульки плазував дим, владию лягаючи на залізнично павутиння рейок.

Ніч... Дим... Зорі... Червоні зорі... Кінець.

НИМЕЦЬКИЙ АРХИТЕКТ ПРО БУДОВУ МІСТ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

Соціалістичні міста основино різняться від капіталістичних.

Один з найвишніших німецьких архітектів Ернест Май був запрошений Радою Народних Комісарів СРСР до праці над виготовленням проєктів будувания нових міст та до керування того будувания предбаченого п'ятилітнім пляном.

Після довшого побуту в Радянським Союзі, та по докладному пізнанні стану будівництва міст в СРСР, Ернест Май виголосив в Берліні на Міжнародному Конгресі нового будівництва — відчит про будову соціалістичних міст. На відчиті було присутніх 4 тисячі архітектів з різних сторін світа.

Відчит цей був видруквадий опіся в журналі архітектів "Дас Ное Франкфурт". Короткий зміст цього відчиту такий:

Питання мешканского голоду, як спадщина по царській Росії, найшло свою розвязку в загальному пляні соціалістичного будівництва.

Брак мешкання відчується нині на цілому світі, не тільки в Радянським Союзі. Але в капіталістичному світі, поміж цього що є тут потрібні до того робочі сили, є в достаточній кількості потрібні сиріві, капіталістичний світ не зумів розвязати питання мешканского голоду: Причини цього лежать в самому капіталістичному ладі.

Грунтова лихва, капіталістична калькуляція, обчисленна на якнайбільший зиск, уснеможливлює в добі теперішньої кризиса будь як будівництво.

Інакше стоять справи в Рад. Союзі; влада робітників не знає тих перешкод. Землю віддано від дідичів для загальново вжитку; також збільшились значно суспіальні прибутки, так що в Радянським Союзі розвинулася будова мешкань до таких розмірів, яких не знає, дотеперішня історія.

Але що найважлише, то є спосіб того нового будівництва, цілком інший як будова міст капіталістичного світа. В капіталістичному світі міста в загальному побудовані в той спосіб: торговельний осередок оточений дільницею мешкань буржуазії, старанно урядження.

Дальше ідуть дільниці дрібноміштанства, а на передмістях є промислові заводи біля котрих вються вузькі вулиці з домішками пролетаріяту, що на відомівають найпримітивішим вимогам гігієни. Класовий поділ буржуазійного міста кидається тут здалека у вічі.

В Радянським Союзі, де влада є в руках пролетаріяту, не-

ї Зелених і Антанту, — де завжди завжди точились найзапекліші бої... А потім — нові рейки, величне залізобетонне депо, а в ньому — нові паротяги. Залізничні колії ніколи не зупиняться з зрадливому павутинні рейок, бо ремонтні робітники забутий воен миттю збудують неоглядні колії. І на всіх залізничних замість грізних панцерників літатимуть працюючі поїзди.

Депо ще горіло. Величезна заграва, вогняними снопами здіймаючись угору, жалила густо, чорну, небесну темінь. Але вогонь шохвилини слабшав.

Навколо розлідалась тиша. Південна теплінь навювала безтурботні сні. Стрункостанні тополі шепотіли верховіттям щось заспокоїлає. Ніби з велетенської гори гарячої жульки плазував дим, владию лягаючи на залізнично павутиння рейок.

Ніч... Дим... Зорі... Червоні зорі... Кінець.

НИМЕЦЬКИЙ АРХИТЕКТ ПРО БУДОВУ МІСТ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

Соціалістичні міста основино різняться від капіталістичних.

Один з найвишніших німецьких архітектів Ернест Май був запрошений Радою Народних Комісарів СРСР до праці над виготовленням проєктів будувания нових міст та до керування того будувания предбаченого п'ятилітнім пляном.

Після довшого побуту в Радянським Союзі, та по докладному пізнанні стану будівництва міст в СРСР, Ернест Май виголосив в Берліні на Міжнародному Конгресі нового будівництва — відчит про будову соціалістичних міст. На відчиті було присутніх 4 тисячі архітектів з різних сторін світа.

Відчит цей був видруквадий опіся в журналі архітектів "Дас Ное Франкфурт". Короткий зміст цього відчиту такий:

Питання мешканского голоду, як спадщина по царській Росії, найшло свою розвязку в загальному пляні соціалістичного будівництва.

Брак мешкання відчується нині на цілому світі, не тільки в Радянським Союзі. Але в капіталістичному світі, поміж цього що є тут потрібні до того робочі сили, є в достаточній кількості потрібні сиріві, капіталістичний світ не зумів розвязати питання мешканского голоду: Причини цього лежать в самому капіталістичному ладі.

Грунтова лихва, капіталістична калькуляція, обчисленна на якнайбільший зиск, уснеможливлює в добі теперішньої кризиса будь як будівництво.

Інакше стоять справи в Рад. Союзі; влада робітників не знає тих перешкод. Землю віддано від дідичів для загальново вжитку; також збільшились значно суспіальні прибутки, так що в Радянським Союзі розвинулася будова мешкань до таких розмірів, яких не знає, дотеперішня історія.

Але що найважлише, то є спосіб того нового будівництва, цілком інший як будова міст капіталістичного світа. В капіталістичному світі міста в загальному побудовані в той спосіб: торговельний осередок оточений дільницею мешкань буржуазії, старанно урядження.

Дальше ідуть дільниці дрібноміштанства, а на передмістях є промислові заводи біля котрих вються вузькі вулиці з домішками пролетаріяту, що на відомівають найпримітивішим вимогам гігієни. Класовий поділ буржуазійного міста кидається тут здалека у вічі.

В Радянським Союзі, де влада є в руках пролетаріяту, не-

ї Зелених і Антанту, — де завжди завжди точились найзапекліші бої... А потім — нові рейки, величне залізобетонне депо, а в ньому — нові паротяги. Залізничні колії ніколи не зупиняться з зрадливому павутинні рейок, бо ремонтні робітники забутий воен миттю збудують неоглядні колії. І на всіх залізничних замість грізних панцерників літатимуть працюючі поїзди.

Депо ще горіло. Величезна заграва, вогняними снопами здіймаючись угору, жалила густо, чорну, небесну темінь. Але вогонь шохвилини слабшав.

Навколо розлідалась тиша. Південна теплінь навювала безтурботні сні. Стрункостанні тополі шепотіли верховіттям щось заспокоїлає. Ніби з велетенської гори гарячої жульки плазував дим, владию лягаючи на залізнично павутиння рейок.

Ніч... Дим... Зорі... Червоні зорі... Кінець.

НИМЕЦЬКИЙ АРХИТЕКТ ПРО БУДОВУ МІСТ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

Соціалістичні міста основино різняються від капіталістичних.

Один з найвишніших німецьких архітектів Ернест Май був запрошений Радою Народних Комісарів СРСР до праці над виготовленням проєктів будувания нових міст та до керування того будувания предбаченого п'ятилітнім пляном.

Після довшого побуту в Радянським Союзі, та по докладному пізнанні стану будівництва міст в СРСР, Ернест Май виголосив в Берліні на Міжнародному Конгресі нового будівництва — відчит про будову соціалістичних міст. На відчиті було присутніх 4 тисячі архітектів з різних сторін світа.

Відчит цей був видруквадий опіся в журналі архітектів "Дас Ное Франкфурт". Короткий зміст цього відчиту такий:

Питання мешканского голоду, як спадщина по царській Росії, найшло свою розвязку в загальному пляні соціалістичного будівництва.

Брак мешкання відчується нині на цілому світі, не тільки в Радянським Союзі. Але в капіталістичному світі, поміж цього що є тут потрібні до того робочі сили, є в достаточній кількості потрібні сиріві, капіталістичний світ не зумів розвязати питання мешканского голоду: Причини цього лежать в самому капіталістичному ладі.

Грунтова лихва, капіталістична калькуляція, обчисленна на якнайбільший зиск, уснеможливлює в добі теперішньої кризиса будь як будівництво.

Інакше стоять справи в Рад. Союзі; влада робітників не знає тих перешкод. Землю віддано від дідичів для загальново вжитку; також збільшились значно суспіальні прибутки, так що в Радянським Союзі розвинулася будова мешкань до таких розмірів, яких не знає, дотеперішня історія.

Але що найважлише, то є спосіб того нового будівництва, цілком інший як будова міст капіталістичного світа. В капіталістичному світі міста в загальному побудовані в той спосіб: торговельний осередок оточений дільницею мешкань буржуазії, старанно урядження.

Дальше ідуть дільниці дрібноміштанства, а на передмістях є промислові заводи біля котрих вються вузькі вулиці з домішками пролетаріяту, що на відомівають найпримітивішим вимогам гігієни. Класовий поділ буржуазійного міста кидається тут здалека у вічі.

В Радянським Союзі, де влада є в руках пролетаріяту, не-

ї Зелених і Антанту, — де завжди завжди точились найзапекліші бої... А потім — нові рейки, величне залізобетонне депо, а в ньому — нові паротяги. Залізничні колії ніколи не зупиняться з зрадливому павутинні рейок, бо ремонтні робітники забутий воен миттю збудують неоглядні колії. І на всіх залізничних замість грізних панцерників літатимуть працюючі поїзди.

Депо ще горіло. Величезна заграва, вогняними снопами здіймаючись угору, жалила густо, чорну, небесну темінь. Але вогонь шохвилини слабшав.

Навколо розлідалась тиша. Південна теплінь навювала безтурботні сні. Стрункостанні тополі шепотіли верховіттям щось заспокоїлає. Ніби з велетенської гори гарячої жульки плазував дим, владию лягаючи на залізнично павутиння рейок.

Ніч... Дим... Зорі... Червоні зорі... Кінець.

ЮХИМ ЗОРЯ ЗАЛІЗНЕ ПАВУТИННЯ

(Продовження.)
— "Помирає, як і мати, чарейці".
Поранений тихо застогнав Несподівано з його уст злетіло ледве чуто:

— Добре, що ти мене прикончив, а то я... не пізнав тебе й вбив би.

— Бляшаний дихав шораз глибше; він ледве говорив на тужно.

— Слухай, я Оселедець... Пустився на хитрощі, щоб на панцерник... Я листувався з ними. Я викрав документи... Прости мені. Я ж тебе відборонив від сядня... Вони не знали мене, бо недавно... Чуєш. Дуть. Тікай...

І він спустив дух.
До дверей справді хтось ішов. Шпала, вискочив з депт й добіг аж до "Сахаліну". Він був зворушений, як ціколи за свое життя.

Видалік палало депо — вогнистий язик тривожно плягав на даху, — а з ним і Петрове минує — тяжка праця, поневіряння й визиск.

ЮХИМ ЗОРЯ ЗАЛІЗНЕ ПАВУТИННЯ

А небо золотило вогниками нове життя.
ОГОНЬ РУЙНУЄ, АЛЕ РУКИ ЗБУДУЮТЬ.
Червоні рушили до Корчів. Попереду їхав панцерник, а слідком за ним — поїзд.

Гудко був за машиніста. Він наламував Моформому руку до лопати.

Позаду темніла дуга лісу, а ген-ген попереду немов багаття горіло.

Певне, Петро підпалив, — висловлював здогад Гудко. Узвіз.
"Комуніст" їхав так шпарко, як йому дозволяв тиск пари й профіль колії.

Впертий вітер припадав до спини тендера й летів навозаводи з панцерником.
Гудко пильнував колії. Його пухав бився улад рвучким подихам залізничного коня.

Схил.
Гудко уже за Корчівським лісом побачив цілу пожежу: півдерев'яне депо горіло величезним смолоскипом.

ЮХИМ ЗОРЯ ЗАЛІЗНЕ ПАВУТИННЯ

— Гори, бандитська мати, шопотіли його уста.
Панцерник, минувши семафора, наблизився до станції. А з ним сама смерть.

Червоні відразу відчували свою перемогу. «Дожежа депа сполохла бандитів, а «Комуніст» перелякав їх на смерть. Коли ж забаккалі тридцятьки й діловито зататакали кулемети, — бандитські загопи метушливо розпоршились і геть чисто оголили станцію. Червоні ж невтомно полювали на втікачів